

KULDMUNA

NR 52

DETSEMBER 2014

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

*Jõulurõõm on talveajas,
kodurahu hubases,
ootab lapse kodumajas,
kõigis nende tubades.
Jõulurõõm on sinu andes
nagu särav päikesekiir.
Seda annet endas kandes
selgemaks saab silmapiir
Jõulurõõm on sama vana,
kui sa teda tundma said:
esimene jõuluvana,
tema esimesed paid.*

Lõppema hakkavast aastast jääb enim meelde meie majas tehtud suured remondid. Seda sagimist ja ebamugavust said tunda kõik lapsed, töötajad ja lapsevanemad. Tulemus aga tasus ootamist ja järjekordne tükike Tibutarest on korda tehtud. Loodame ehitustööde jätkumist ka uuel aastal, et kõik tükikesed kenaks tervikuks kokku saaks siduda.

Oleme palju mänginud, õppinud, targemaks saanud, laulnud, joonistanud ja sporti teinud. Meid on märgatud ja tunnustatud. Mida veel tahta?

Nautige jõuluaega pere seltsis, seadke uusi plaane ja asuge neid ühiselt täitma.

Kaunist pühadeaega ja põnevat uut aastat kõigile tibutarelastele!

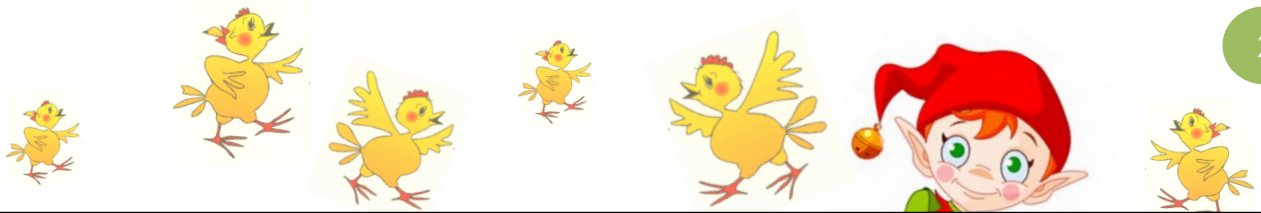
Lea Treiberg
direktor

Tibutare selle aasta jõulukaardi autor
on Meribel Sarah Kiviselg (7 a)
Tibude rühmast;
juhendaja Ave Peebo.

Selles Kuldmuna numbris saad lugeda:

direktor Lea Treibergi meenutusi 2014 aastast, lk 1;
laste mõtteid ja joonistusi päkapikkudest, lindudest ning loomadest lk 2;
Tibutare advendihommikutest lk 3;
personali õppekäigust Lätti lk 4-5;
jõululaadast Tibutares lk 5;
tibutarelaste abist asenduskodu lastele lk 6;
Sipsikutest vilistlased külas -100 päeva koolis lk 7;
Muumide, Nakside, Mikide tegemistest jõulukuul lk 7-12;
Tibutare jõulupidudest muusikaõpetaja Birgiti vahendusel lk 12-13;
väärtuskasvatuse meespea hakkab tutvustama Tibutare põhiväärtusi lk 13;
Jõuluvana kirjast Tibutare lastele lk 14
lasteaiakokk soovitab lk 14;
keda õnnitleme jaanuaris sünnipäeva puhul lk 14.

Jõuluaeg on imede aeg, advendiaeg, ootamise aeg...

Jõuluaega mahtus tibutarelastel terve rida erinevaid üritusi – nii väikestele kui suurtele tibutarelastele, aga ka lastevanematele ja sõpradele.

Nagu igal aastal, üllatasid ka sel aastal nii väikesi kui suuri tibutarelasi päkapikud, saime osa kaunist laste kunstinäitusest, toimusid jõululaat ja jõlukohvik, südamlikud jõulupeod.

LAPSED
ARVAVAD

Nakside ja Muumide rühma õpetajad uurisid lastelt päkapikkude elu ja olu kohta:

Nakside laste ütlemissi

Mida ütleksid päkapikule, kui temaga kohtuksid?

SAMUEL 5 a: „Ma ise ka täpselt ei tea, äkki ütleksin: „Tere!“ GREG GUSTAV 5 a: „Ütleksin aitäh, et ta mulle komme toob.“ KARINA 6 a: „Sa oled hea, et mulle sussi sisse maiustusi puistasid“. ANDREAS 5 a: „Ma tahaksin sinuga koos mängida.“ ROCO 5 a: „Kas viisid minu kirja jõuluvanale?“ MIRTEL 5 a: „Ma olen rõõmus, et sinuga kohtusin.“ RALF ENDRIK 5 a: „Tere! Armas oled mulle!“ MARCOS 6 a: „Sa oled ilus, hea ja kiire.“ INESSA 5 a: „Ütleksin talle tere ja küsiks, kuidas ta läbi akna saab?“ MARIBETH 5 a: „Tore oli sinuga kohtuda.“ RAEL 6 a: „Ma ei ole sind kunagi näinud. Täna nende toredate asjade eest väga.“ LISANDRA 5 a: „Küsiks päkapiku nime ja mis Lapimaal jõuluvana nimi on?“ INGRID 5 a: „Tere, saame sõpradeks!“ TUULE LOTA 5 a: „Ütleksin talle tere tulemast. Mul on rõõm sinuga tuttavaks saada“. Laste ütlused pani kirja Nakside õpetaja Annely.

Väikeste Muumide mõtted päkapikkudest.

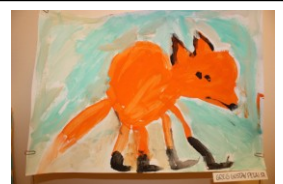
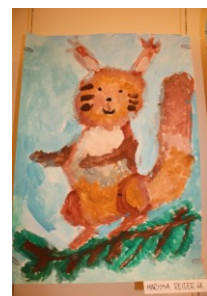
Missugused on päkapikud? Conrad: „Punased.“ Aare: „Riides.“

Kus päkapikud elavad? Conrad: „Piparkoogimajas.“ Frida: „Kännu sees.“

Kes on päkapikkude ema? Frida: „Jõuluvana.“

Kes on päkapikkude isa? Georg: „Jõuluvana.“

Mida päkapikud söövad? Aare: „Piparkooke.“ Laurett: „Komme.“ Sandra: „Kartulit.“

Tibutare laste kunstinäitus detsember 2014

I ADVENT TÕI VÄIKSED JA SUURED
TIBUTARELASED SAALI KOKKU.
ÕPETAJA MARJU JUTUSTAS MEILE
JÕULULOO. SÜDAMESOOJUSELE LISAKS
SÜÜTASIME ÜHESKOOS RÜHMADE
JÕULULATERNATES TULE.

II ADVENT VIIS
MEID ÕUE, ET
PÄKAPIKKUDE
EESTVEDAMISEL
TALVERÖÖMUD
MEELDE TULETADA

III ADVENT PÜÜDSIME
MIKIDE JA TIBUDE
JUHTIMISEL ILMA
TAAS TALVISEMAKS
LAULDA JA TANTSIDA

IV ADVENDIKÜÜNLA
SÜÜTAMISEKS OLI
SAABUNUD JÕULUIME:
LUMI KATTIS MAAD.
MEIE VÄIKSED
MUUMID JA SIPSIKUD
LAULSID
TUISUPOISTEST,
KOOSLAULMINE TEGI
MEELE RÕÕMSAKS.

Õppereis Lāti lasteaedadesse

Õppereisi teemaks oli koostöö loomine ja kogemuste vahetamine lasteaedade töökorraldamise ja õppe-kasvatusteede alal.

5. detsembri sombusel varahommikul startis seltskond Tibutare ja Alasniidu lasteaedade ning Tabasalu lastehoiu õpetajaid Lāti poole teele, et külastada kahte Lāti lasteaeda. Esimene jalasirutuspeatas oli endises piiripunktis Iklas, kus soovijad said kohvi juua ja natuke keha kinnitada. Varsti pärast Lāti piiri ületamist muutus ilm kargemaks ja maad kattis kerge lumevaip. Esimeseks sihtkohaks oli Sigulda. Sigulda asub looduskauis kohas. Enamasti külastatakse Siguldat suvel, kui kõik on roheline. Hoopis teistsugune ja huvitav oli näha mäenõlvu ja orgu raagus puude vahelt.

Buss viis meid kenasti märke, natuke keerutamist Sigulda tänavatel ja varsti paistiski jõulueelselt kaunistatud akendega „Levina“ (tõlkes toomingas) lasteaed. „Levina“ lasteaed ehitati Euroopa Liidu toetusrahadega 4 aastat tagasi. Lasteaias toimub õpetamine Montessori meetodika järgi, kus pööratakse palju tähelepanu loodustähedusele ja peenmotoorika arendamisele. Enamus õppevahendeid on looduslikud (näiteks käbid, tõrud, teokarbid, riis, oad jne.), samuti oli mängunurga mööbel looduslikust puust meisterdatud. Paljud puust vahendid meisterdas lasteaia palgal olev puutöömees. Meile suureks üllatuseks oli rühmades peale lillede võimalik näha papagoisid, veekilpkonni ja raagritsikaid.

Lasteaias on 5 tavarühma ja üks logopeediline rühm 13 lapsega. Lasteaia õppekava on orienteeritud loodushoiule ja keskkonnakaitse teemadele, sellest lähtuvalt ka looduslikud õppevahendid.

Majaga tutvumisring tehtud, ootas meid saalis kohv, tee, väikesed suupisted ja vestlusring lasteaia juhataja ja õppealajuhatajaga. Kerge eine võetud ja uudishimu rahuldatud asusime tagasiteele, et enne piiri ületamist jõuda Salatsgrivas asuvasse 30 aasta vanusesse lasteaeda „Vilnitis“.

Lasteaed „Vilnitis“ asub kahekorruselises telliskivist hoones. Lasteaias on 11 rühma. Maja asub männitukas mere lähedal. Kahjuks männikut ja merd me hästi ei näinud, kuna väljas oli juba hämar. Kõigepealt juhutati meid saali, seal tutvustas hästi positiivse ja optimistliku olekuga lasteaia juhataja meile lasteaeda ja sealset töökorraldust. Lasteaed ootab juba mitu aastat põhjalikku remonti, siiani on nad saanud teha ainult sanitaarremonti. Järgmiseks aastaks lubati leida vahendid suuremaks remondiks. Lasteaias töötavad peale õpetajate ja õpetaja abide ka sotsiaalpedagoog, logopeed ja eripedagoog.

Vaatamata natuke väsinud majale, vananenud sisustusele ja vähestele rahalistele võimalustele kumas läbi sõbralikkus, entusiasm ja positiivsus. Meid üllatas see, kuidas lasteaed oli suutnud oma tegemistesse kaasata lapsevanemad ja kogu kogukonna. Lapsevanemad kaunistavad kõikide pidude ja pühade eel terve lasteaia, jõulupühade eelne maja kaunistamine oli veel pooleli. Lasteaia tegemistesse annavad oma panuse ka kohalikud töötud vabatahtlikena. Me ei olnud varem näinud nii palju kootud, heegeldatud ja õmmeldud õppevahendeid. Kõik need vahendid olid valmistatud lapsevanemate ja õpetajate poolt. „Vilnitise“ lasteaed kasutab hoolega ära oma head looduskauis asukohta – männimetsa ja merelähedust õues läbiviidavates tegevustes. Jõulupuu tuuakse ümbruskonna metsast koos kogu maja lastega.

Oligi viimane aeg hakata kodu poole sõitma. Lasteaiad olid väga erinevad: üks uus ja teine vana, aga mõlemad jätsid hästi positiivse mulje ja pakkusid hulga ideid, mida üle võtta. Vestlusringides saime teada, et meie õppetegevus, tööalased rõõmud ja mured on „laias laastus“ sarnased. Mõlema lasteaia puhul oli sarnane see, et lapsed pesid enne lõunauinakut hambaid (meie pikema tööstaažiga õpetajad meenutasid aega, kui hambaid pesti ka meie lasteaedades). Ainult väga raske on mõista, kuidas Lätis õpetajad nii väikese palgaga hakkama saavad (kõrgkoolist tulnud noore õpetaja palk on 450€ brutos, millele võib aja jooksul lisanduda staažitasu kuni 30€) ja on kõigele sellele vaatamata positiivsed ja optimistlikud. Reis oli väga õpetlik ja hariv. Aitäh reisi organisatoritele.

Logopeed Aade Rosik

Jõululaat ja kohvik Tibutares

10. detsembri pärastlõuna oli lasteaia saal sagimist täis. Käisid hoogsad ettevalmistused jõululaada ja kohviku avamiseks.

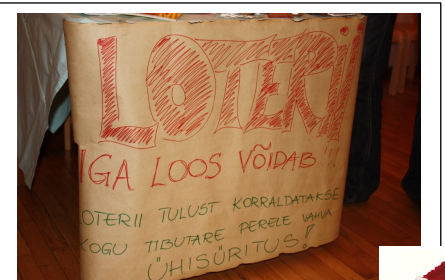
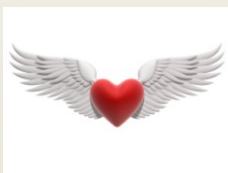
Sellel aastal võtsid ürituse eestvedamise endi õlgadele meie tublid hoolekogu liikmed. Eeltöö algas juba novembris: jaotati ülesandeid rühmade vanematele, valmistati käsitööd müügiks, otsiti võimalusi ettevõtmise huvitavamaks muutmisel.

Laat algas kell 16.00. Kõik rühmad olid välja pannud oma laua põneva jõulukaubaga, küpsetanud jõulukohvikusse head ja paremat, lisaks töötas jõuluvana postkontor ning muidugi oli õnneloos, kus iga loos võitis.

Õhtule lisas sära meie tublide laste esinemised. Külalised said kuulda toredat kontserti Fa- Studio lastelt ning lauluga astusid ülesse ka kõik rühmad.

Suur tänu laste juhendajatele Irenale ja Birgitile ning hoolekoguliikmele Kairele, kellelt kuulsime toredaid vahele ütlemissi laste esinemistele.

Suur- suur tänu lasteaia pere poolt kõigile hoolekogu liikmetele ja lastevanematele torele ühise ettevõtmise korraldamise eest- oli tõelise suure pere tunne!

Sel Jõulukuul, 13. detsembril jõudsid Tibutare laste ja lastevanemate poolt annetatud riided, mänguasjad, toiduained Tudulinna „Maria ja Lapsed“ asenduskodusse.

Lapsed olid väga rõõmsad ja õnnelikud. Siin kohal annan edasi asenduskodu laste tänusõnad ja soojad kallistused.

Suur, suur tänu!

Annel Tamberg

Tibutare majandusjuhataja

SIPSIKUTE 100 päeva koolis.

Juba sügisel otsustasime, et kutsume eelmise rühma lapsed kokku, kui detsembris saab lastel 100 päeva koolis käidud. Kohale tuli 17 last koos vanematega. Lastel oli hea meel kord jälle kokku saada. Vanematele meeldis see idee. Meenutasime lasteaia aegu ja mis rühmas muutunud on. Vestlesime kuidas koolis läheb. Enamus lapsi sooviks lasteaeda tagasi tulla. Mängisime laste lemmik mängu „Pikk nina“ ja „Sai, sai kukkel“. Tegime väikese viktoriini ja küsisime mõne nutikuse küsimuse. Veel said lapsed kokku panna eelmisel aastal õpitud vanasõnu, kus sõnad olid segamini aetud.

Nii armas oli näha Tibutare pesast välja lennanud suureks sirgunuid Sipsikuid.

Sipsiku rühma õpetajad Meelika Kihva ja Silvi Tilts

Killukesi möödunust muumimammalt

Kas tõesti juba neli kuud olen ma täieõiguslik tibutarelane ja muumilaps? Jah, aeg lendab kiiresti. Alles ma tulin lasteaeda, süda kartust täis ja ema käest ei julgenud lahti lasta. Nüüd muumilapsena võin öelda, et olen palju õppinud, tundnud, aru saanud. Tean nüüd, et muumimaal on kõik nii põnev ning igal meie muumil on oma sõber nii Naksides, Kiisudes kui ka Mikides. Koos meil meeldib trallitada, vahest sekka lollitada ka. Tean, kui põnev on jalutada koos mammaga metsas, kuulata jutte putukatest, mutukatest, pokudest ja haldjatest, kes elavad võlumetsas. Aidata ja märgata neid looduses, kes ise end aidata ei saa. Meisterdada, joonistada, voolida. Kuigi jah see väike käsi, mis on küll minu oma, ei tea alati, mida peab tegema. Kuid ma ju väga püüan ning vahest see isegi õnnestub. Siis tean, et saan kohe selle „kripsaka ja krapsaka“ lapse laulu sisse. Selle üle on mul eriti hea meel ja ma olen väga õnnelik. Mis sest, et vahest unustan, mis on õige, mis vale ning selle peale ütleb muumimamma Helin: „sul ju vana pea noore kaela otsas“. Ikka on mul tore ja lõbus iga päev koos oma sõpradega muumirühmas päeva alustada ja laulda laulu: „Kes on täna meiega“. Ma tean juba ka seda, kus tohib muumilaps joosta. Sa võid seda küsida ja mina vastan- ainult saalis ja õues.

Mulle meeldib olla uudishimulik, veidi kärsitu, vahest jonnihimuline ja vahest isegi kuri, kuid ma ei oska veel selle kõigega siin ja praegu hakkama saada. Anna mulle aega ja ma näitan sulle, kui tubliks lapseks ma kasvada oskan. Mul käivad ka päkapikud ning ma oskan ka piparkooke kaunistada ja süüa. Lasteaia jõululaadal õitses meie äri väga hästi. Kõik kaunistatud piparkoogid läksid müügiks ja pealekauba sain ka kõhu neist täis. Nüüd on mul ainult üks tilluke mure jäänud. Jõuluvana, kus sa oled? Tule ruttu. Lapsed juba ootavad ja punase ninaga põder ka ootab. Mul on sulle isegi salm. Kuula ma loen:

Jõuluvana ma ei oska, sulle salmi lugeda.

Luba kingituse tasuks ühel jalal hüpata.

Luba et sul habet paitan, enne kui ma kingi saan.

Ja kui sellest veel ei aita

teisel jalal hüppan ka.

Tahan sulle öelda kallis jõuluvana, et olen armas ja rõõmus muumilaps.

Olen õnnelik siin Tibutare lasteaias.

Rõõmsat jõuluaega kõigile.

Kirjutanud ja meenutanud muumimamma Helin koos muumiperega.

IGA ASI OMAL AJAL.

Nii nagu eelmiselgi aastal, nii ka sellel, jälgisid Nakside jõulueelseid töid ja tegemisi pingsalt pealt rühma maskotid varesed Naksi ja Vaksi.

Kõik lastega üheskoos plaanitud tegemised ja käigud olid neil kenasti meeles ning aeg- ajalt tuletasid nad meile ikka meelde, et iga asi omal ajal - vist kippus mõni toiming ununema või ruttasime ajast ette.

Jõulukuu kõige esimeseks ja tähtsamaks tööks oli **välja panna päkapikusussid**. Päris mõtlema pani, kuhu need sussid ikka panna, et päkapikkudel oleks kõige parem nendeni jõuda. „Aknale kõige

lähemale“, arvasid lapsed - nii otsustatigi. Susside väljapanemisel juhtus ka toredaid seiku -

mõni laps oli aastaga ära unustanud, milline just tema suss välja näeb ja oh üllatust- Samuel leidis sussi seest isegi eelmisel aastal sinna ununenud maiuse. Sussid lumehange otsa laiali laotatud võisid päkapikud igal esmaspäeval, peale toredaid, ühiseid ülemajalisi advendihommikuid lapsi üllatada ja üllatasidki.

Päkapikunädal rühmas algas tore üllatusega. Hommikul ei tulnud rühma enam naerusuised lapsed, vaid hoopis vallatud ja rõõmsameelsed päkapikupoisid- ja tüdrukud. Terve nädala toimetasid ja askeldasid nad rühmas. Aga kus need päris päkapikud elavad ja toimetavad? Kas neid näha/kuulda ka saab? Kuidas nad omavahel suhtlevad? Need olid küsimused, milledele soovisid lapsed saada õpetajatelt vastuseid, aga ka õpetajad ei osanud lastele vastata. Lähme parem **päkapikkudele külla!** Päeval nad magavad, tähendab tuleb minna siis, kui pimedaks hakkab minema. Üksi ei julgenud Naksid minna, kutsuti kaasa Muumid, sest koos on ikka julgem - pimedas metsas võib igasuguseid üllatusi juhtuda. Muumidest ja Naksidest said selle õhtul tõeliselt suured sõbrad. Agaramad Naksid poisid- tüdrukud aitasid pisikesi Muumisid riidesse panna. Kõigile Muumidele see muidugi ei meeldinud, sooviti ikka oma Enet või oma Helinit appi. Kuid kui Naksid lubasid Muumidel taskulampi käes hoida- oli sõprus sõlmitud. Ja asutigi teele. Taskulampidest oli ikka palju abi, nii leiti üles kõik poriloigud ja ka metsas oli palju julgem liikuda. Ei kulunudki palju aega, kui suuremad lapsed märkasid mingit tulukest puude ja põõsaste vahel vilkumas. Üheskoos hakati tule poole liikuma, aga järsku oli metsas täielik pimedus. Kas see kõik oli silmapete või keegi mängib meiega? Kuhu kadus tuluke? Lapsed arvasid, et liigume edasi hästi vaikselt, aeg - ajalt seisatades ja kuulatades. Seda vaikust olid päkapikud oodanudki - nüüd andsid nad endist märku kellahelinaga. Imelik küll, kui palju neid päkapikke seal metsas on, sest kord kostus helin eest, siis jälle seljatagant. Mõni laps arvas, et ta nägi isegi päkapikke jooksmas, mõni arvas, et nägi päkapiku selga, mõni aga teatas, et tema märkas midagi punast puude vahel vilksatamas. Veel põnevamaks läks, kui lapsed hakkasid päkapikkudele küsimusi esitama. Jaatava vastuse peale nad helistasid kellukest, eitava puhul aga valitses metsas täielik vaikus. Nii saadi teada, et see mets ongi nende kodu jõulude ajal, et neil on väga palju tööd, sest kõik lapsed on head ja tublid. Lapsed olid päkapikkude käitumisest lausa lummatud. Julgemad esitasid aina küsimusi, pisut aremad aga hoidsid end õpetajate ligi, mõni poetas isegi hirmupisara. Üllatused aga ei lõppenud, sest ühel hetkel hakkas keegi meiega väga imelikus keelses vestlema ja lapsed märkasid jälle ka tulukest vilkumas. „Keegi vist kutsub meid kuhugi!“ arvasid lapsed. Edasi liikudes jõutigi ühe suure kuuse juurde, mille ühel oksal rippus suur punane latern ja oh imet, veel leidsid lapsed kuuse küljest kaks kingikotti- ühel kiri „MUUMID“ ja teisel „NAKSID“. Nagu ühest suust hüüti päkapikkudele: „Aitäh! Aitäh!“ Vastuseks kõlas jälle nüüd juba kusagilt kaugelt kellahelin. Siia põnevasse metsa soovisid lapsed veel natuke kauemakski jääda, aga õpetajad arvasid, et emmed ja

issid ootavad juba lasteaias ja päkapikud peavad oma öötööd hakkama tegema. Küll oli palju põnevat metsaskäigust vanematele pajatada ja kui hästi maitseid veel päkapikkude kingitud tervislikud õunad ja mandariinid.

Muumid ja Naksid
võlumetsas

Järgmise päeva hommikul tuletasid Vaksi ja Naksi lastele ning õpetajatel meelde, et täna lubasite ju minna **metsloomadele meelehead tegema**. Lastel oli lubadus kenasti meeles, sest nad olid kodunt kaasa võtnud vahvad toidukotid, kus oli porgandeid, kapsast, õunu, leivakoorukesi ja isegi teri linnukeste jaoks. Kõik olid nii elevil enne minekut, kuna eelmisel õhtul alles käidi seal metsas. Metsa jõudes jutustati ka sellest, kus nad neid imelisi mehikesi nägid. Uuriti järelejäänud lumelaikudelt väikesi jälgi ja oletati, et üks need ikka päkapiku jäljed ole. Toidupalakesi puude alla pannes, arvasid lapsed, et metsloomad ei pea nüüd tühja kõhtu kannatama. Naksid lapsed olid jälle ühe toreda heateo korda saatnud.

Päkapikunädal möödas, algasid ettevalmistused saabuvateks pühadeks. Esmalt oli vaja **luua jõulumeeleolu oma rühmas** ja ka **jõululaat** oli peatselt tulemas. Läks lahti kibekiireks laadakauba meisterdamiseks ja rühma kaunistamiseks. Koos rühmaõpetajate ja kunstiõpetaja Avega valmistasid lapsed kaupa jõululaadale – kaarte, ingleid, piparkooke. Rühma kaunistamiseks aga meisterdati langevat lund, sest õues seda ju üldse polnud ning ühistööna valmis tore paberkettidest jõulupuu. Rühmas valitsevat jõulumeeleolu märkasid ja kiitsid nii lapsevanemad, kui ka teiste rühmade õpetajad.

Jõululaat kujunes meie rühma jaoks väga edukaks, lapsevanemad olid väga tublid, nad olid palju, palju vaeva näinud laadakauba valmistamisel. Suured tänud neile! Lastele aga valmistas head meelt see, et nende valmistatud **piparkoogid ja jõulukaardid** osteti kõik ära. Naksid soov osta laadal saadud raha eest lego- klotside aluseid täitub nüüd kindlasti.

„Soovid! Soovid!“ tuletasid varesed meelde. Muidugi, vot see pidi juba ununema. **Laste jõulusoovid** tuleb ju päkapikkudele nähtavasse kohta üles riputada, kuidas muidu teab jõuluvana laste kingisoove täita. Suurte päkapikkude näod läksid neid soove nähes nii murelikeks, kui ka rõõmsateks. „Jõuluvana ootab ees päris raske töö,“ arvasid päkapikud.

Üheks toredaks ettevõtmiseks jõulukuul oli ka päkapikkude **jõulukontori külastus**.

Tibutare
lasteaed
tänap
südamest
Noorte-
keskuse perel!

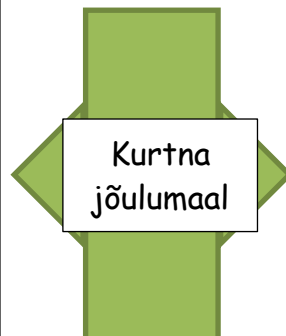

Päkapikud Tups ja Tähn valmistasid seekord jälle tõelise jõuluüllatuse. Küll sealne jõulukontori meeskond on ikka andekas, töökas ja loominguline. Väga suured tänud neile! Lapsed said viibida ja imetleda tõelist Lumekuninganna jäälossi, said osa päkapikkude

oskust muuta külm ja uhke Lumekuninganna lahkeks, sõbralikuks ja hoolivaks, said lugeda jõuluvanale luuletusi, said tasuks toreda kingituse ning said koos abivalmiste metsaelanikega õppida selgeks lõngast tuti valmistamise. Emotsioonid ja muljed nähtust vaimustasid nii lapsi, kui ka õpetajaid.

„Pidu! Pidu!“ kraaksatasid varesed Naksi ja Vaksi ühel päeval. Pidu me küll ära pole unustanud. Juba varakult olid lapsed ise endile meelepärased rollid valinud, muusikaõpetaja Birgiti abiga laulud ja tantsusammud selgeks õppinud. No luuletused jäid rühmaõpetajate abiga lastele kohe üleöö pähe. Mis kõige toredam – meie jõulupidu „Jõuluime“ toimus saalis koos pisikeste Muumidega, koos nüüdseks juba meie suurte sõpradega. Lapsed said viibida ühes imelises, üllatusi täis jõululoos, kus märgati ja aidati abivajajad, kus oluliseks peeti sõprust, heatahtlikust, koostegemist, kust ei puudunud ka jõuluvana suure kingikotiga.

Nakside viimane ühine ettevõtmine „Iga asi omal ajal“ raames sai teoks 19.dets. **Kurtna Jõulumaal**. Bussist väljudes võttis nii meid, kui ka Mikide rühma vastu päkapikk ja juhatas kohe hobusetalli poole. Sõbralikke hobuseid sai iga laps silitada-patsutada ja anda neile ka maiust: porgandeid, leiba ja heina. Ilma ei jäänud ka väikesed jäneseid ning lambad. Väljas rakendati hobune vankri ette ja jõluehtes hobune, kuljuste helinal, sõidutas lapsed jõulumajja. Jõulumajas ootas ees piparkookide küpsetamine ja vägikaikavedu. Kuna kõhukesed olid juba tühjaks läinud, maitseid soe tee, saiakesed ning ahjusoojad piparkoogid imeliselt. Laste üllatuseks astus uksest sisse ka jõuluvana. Kumbki rühm lunastas luuletuse lugemisega jõuluvanalt kommipaki. Aeg möödus lennates, ei saanud arugi, kui juba tänasime päkapikke, soovisime kõigile „Häid jõule!“ ning tagasisõit lasteaeda võis alata.

Oli emotsioone täis ja toimekas see jõulukuu meie rühmas. Nüüd võisid jõulupühad alata, sest iga asi sai õigel ajal tehtud. Kauneid ja kingirohket pühi kõigile!

Nakside õpetajad Lii, Annely ja Sirje

Mikide juhtumised jõulukuul

Mikide jõulukuu oli seekord tõesti väga tegus. Külastasime koos sõpradega mitmeid kohti, kus saime targemaks, kogesime midagi uut ja põnevat. Kohe detsembri alguses väisasime Tibude rühmaga Juku Mängumaad. Saime teada, kuidas hoolitseda hammaste eest ja mürasime-turnisime vahvatel atraktsioonidel. See oli lõbus ja võttis kohe hingetuks, lõunane uni lasteaias ei lasknud ennast kaua oodata.

Juba mõne päeva pärast külastasime taas Tibude rühma lastega Tallinnas Polygon teatri etendust „Lumejäneseid“. Lavastus toimus Rävala pst teatrisaalis, kus lapsed polnud kunagi varem käinud.

Tegemist oli muusikalise ja üsnagi filosoofilise sisuga etendusega. Kostüümid ja näitlejate liikumine olid väga tõetruud, etenduse mõte jõuludele kohane – üksteise märkamine, toetamine, aitamine.

Jätkasime oma traditsiooni ja valmistasime rühmas piparkooke. Lapsed said tainast rullida, vormida ja kujundid plaadile asetada. Selgelt oli näha, kes kodus koos emaga palju toimetanud, nad olid osavad, tegevus koordineeritud. Rõõmu pakkus see igatahes kõigile lastele! Siinkohad tänusõnad kokkadele, kes leidsid aega oma kiirete tööde vahel ka meie piparkoogid krõbedaks küpsetada. Loomulikult said valminud maiused glasuurigi peale ja nii oli meil omast käest jõulupeo lauapealne olemas. Ise tehtud on ikka hästi tehtud! Piparkooke jagus nõnda palju, et saime kostitada ka väikseid Muumi rühma sõbrakesi.

Külastasime Tabasalu Noortekeskuse jõulumaad. See oli imeline kogemus ja müts maha nende naiste ees, kes seda igal aastal väga väikeste vahenditega teevad. Taaskord oli uus jõululugu, põnevad dekoratsioonid ja täiskasvanutelegi uudne meisterdus. Tore oli jälgida, kuidas lastel koostöös paarilise ja juhendajaga valmisid lõngatutid, mille tegemisel olid abiks tabureti jalad!? Jõuluvana oli muhe, sõbralik ja kannatlik; päkapikud mõnusad ja abivalmis. See oli siinkirjutaja üks helgemaid hetki teguderohkes detsembrikuus. Suur-suur tänu visadele tegijatele!

Meie seekordne jõulupidu oli pühendatud vanade kommete õppimisele ja kogemisele. Lapsed said teada, kuidas vanasti neid pühi peeti: mida söödi-joodi, mis seljas-jalas, mida mängiti. Elevust pakkuski koos vanematega mängudes osalemine ja muidugi vanaaegne jõuluvana. Seekord saabus kingitooja lambanahkses kasukas ja tutimütsis, rahvusliku vöö! vahel vitsaraag. Te üllatute jah! Meie imestunud ilmeid märgates teatas jõuluvana, et see on kaasas profülaktika mõttes, vitsa pole kunagi vaja olnud. Pidutekitas kõigis osalejates ühtsustunde.

Mikide lapsed
esinesid ka
koduste laste
jõulupeol.

Tegemistele pani tore punkt Kurtna jõulumaa külastamine Naksid rühma lastega. Saime tarkusi hobuste eest hoolitsemisest ja nende vankri ette rakendamisest. Lustlikult möödus vankrisõit, piparkoogi tegemine ja vägikaika vedu. Isemoodi oli seekordne jõuluvana, aga nalja sai palju! Keerusai ja tee maitsetid väga hästi ja loomulikult kohapeal valminud piparkoogid. Lasteaias me sel päeval lõunaund ei maganudki ja vot see on ka juba midagi toredat! Meie põu on erilisi kogemusi täis, oleme olud tublid ja tegusad ja nüüd on aeg pikaks puhkuseks. Mikide rühm soovib kõigile lumiseid, rahulikke ja perekeskseid jõule ning sündmusterohket vana aasta lõppu!

Õpetaja Anneli.

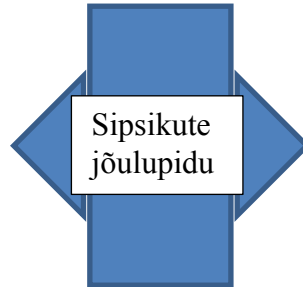
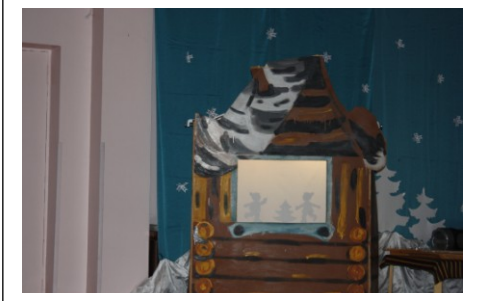

JÕULUD TIBUTARES

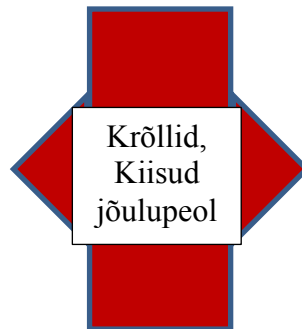

Oi seda siginat – saginat detsembrikuu algul: laulud, tantsud ja luuletused vaja selgeks õppida, kostüümid vaja valida, saal talviseks muuta jne. Ärevust jätkus kuni viimase jõulupeo lõpuni. Siis võisid nii suured kui väikesed tibutarelaste sügavalt ja rahulikult sisse-välja hingata ja öelda endale: „saimegi suurepäraselt hakkama!” Tõesti – kõik sujus ning lapsed olid väga tublid esinejad lisaks oma jõulupidudel ka pidudele eelnenu jõululaadal, kodulaste jõulupeol ning advendihommikutel.

Jõulupeod olid kõik omanäolised, põnevad ning meeldejäävad. Väikesed Sipsikute rühma lapsed vaatasid varjuteatrit "Maailma väikseim kuusk" ning panid peo särama oma laulude, tantsude ja laulumängudega. Lastele meeldisid väga valgustatud varjuteatri majakese aknas toimetavad muinasjutu tegelased ning suurima õhinaga laulsid laulu tuisupoistest koos lumepilve mänguga. Põnevust lisas etenduse lõpus majakese aknas kõndiv jõuluvana ning jutustaja teade, et päris jõuluvana tuleb lastel koos emade-isadega otsima minna. Lapsed läksid suure õhinaga saalist oma rühma poole lootuses leida kingitooja sealt. Ja küllap ta lapsi juba ootas! Väga armas pidu oli!

Õige pea täitus saal paljude päkapikkudega – Krõllide ja Kiisude rühma suured ja väikesed jutustasid loo kaugel põhjamaal asuvast päkapikkude maast. Laste hulgas oli nii piilureid kui pagareid, nii meistrimahi kui postiljone. Kõik päkapikud laulsid ja tantsisid oma töödest ja tegemistest ning laulumänge esitasid päkapikud koos. Suureks üllatuseks kõigile tuli päkapikkudele külla vallatu ja kergejalgne põhjapõder, kes suurte päkapikkudega lustliku tantsu esitas. Aitäh, põhjapõder Helin, oma kohalolekuga peole särtsu lisasid! Peo lõpupoole jõudis koju ka jõuluvana, kelle kingikotis leidis kink kõikidele päkapikkudele.

Piilude ja Tibude rühma pidu oli tõeline suure pere pidu – väikesed linnalapsed sõitsid jõuludeks maale suurematele lastele külla. Sellel peol mängisid ja tantsisid suuremad lapsed väiksematega toredasti koos, laulsid nii vanemaid kui uuemaid jõululaule, loitsisid ja räppisid lumest ning laulsid ja mängisid koos jõuluvana. Erilist kiitust väärivad Tibude rühma lapsed, kes nii hoolivalt ja sõbralikult nooremate sõprade Piiludega koos hobusemängu ja sabatantsu tantsisid.

Oligi aeg kuulutada välja metsas jõlurahu – selline ilus ja südamlük mõte läbis Nakside ja Muumide rühma jõulupidu. Muinasjutulise sisuga lugu väikesest jõuluvana põhjapõdrast, kes veel lennata ei osanud ning keda metsaelanikud jännes, orav, hiir ja linnuke aidata püüdsid, leidis lahenduse hetkel, kui jõuluvana külla tuli. Loomulikult lubas jõuluvana väikese põhjapõdra endaga kaasa võtta, kuid seda alles peale kingituste jagamist. Väikesed Muumide rühma lapsed laulsid ja tantsisid sama vapralt ja julgelt kui pisut vanemad Nakside lapsed. Tähelepanuväärne oli Nakside laste väärakas ja kiiduväärt tantsude esitus.

Muumide laste lauludest jäi kõrvu kõlama lugu oravast, kes laulu vahepeal ka tantsu lõi. Jõuluvana sai kõikide lastega koos tantsida.

Naksid ja
Muumid
jõulupeol

Mikide rühma jõulupidu oli õpetlik ja lõbus tagasivaade vana aja jõulupühade kommetesse ja tavadesse. Ka lapsevanemad said aktiivselt peost osa – koos lastega tantsisid, laulsid tuttavaid laule ja mängisid seltskondlike mängude õhinal kaasa. Lastele väga meeldis koos ema-isaga tantsida väravatantsu ning suurt elevust tekitasid kossimäng ning kingsepamäng. Küll oli see üks vahva, südamluk, elevust tekitav ja mõnusalt kodune pidu. Aitäh lapsevanematele, kes nii toredasti meiega kõike kaasa tegid – eks oli see ju nendelegi põgus tagasivaade oma lasteaia aega! Ka Mikide laste peole jõudis jõuluvana, pisut küll teistsugune kui tavaliselt, kuid väga oodatud.

Pärast pidusid tundsin hinges pisukest tühjust, kuid see eest olin õnnelik ja rahulolev ning ütlesin endale kõikide asjaosaliste nimel: "Me saime ka sel aastal väga hästi hakkama!"

Aitäh suurtele ja väikestele tibutarelastele, lapsevanematele, kolleegidele meeldejäävate pidude ja südamluke hetkede eest! Aitäh jõuluvanale, et pimedas ja poris meie lasteaeda tee leidsid ning kõiki tibutarelaste kingitustega rõõmustasid!

Muusikaõpetaja Birgit

Väärtuskasvatuse
meelespea

TIBUTARE LASTEAIJA VÄÄRTUSTE KOKKULEPE 2015-2017 AASTA ARENGUKAVAS.

**LASTEAIAPERE TÄPSUSTAS JA MÕTESTAS MEIE KÄITUMISE
ALUSEKS OLEVAD VÄÄRTUSED.**

1. HOOLIV TIBUTARELANE (LAPS, TÖÖTAJA, LAPSEVANEM):

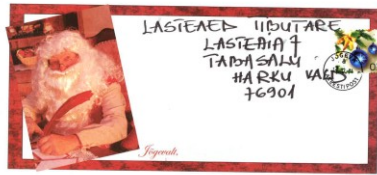
- MÄRKAB ENDA KÕRVAL TEIST INIMEST, ON VALMIS KAASLAST ÄRA KUULAMA JA TOETAMA;
- LOOB ÜKSTEIST ARVESTAVA, MÕISTVA, VÄÄRTUSTAVA JA TOETAVA ÕHKKONNA (ON ISE POSITIIVNE, OTSIB LAHENDUSI OLUKORDADELE);
- LÄHTUB IGAPÄEVASES KÄITUMISES KOKKULEPITUD REEGLITEST (LASTEAIJA KODUKORD, RÜHMAREEGLID, PÕHIVÄÄRTUSTE LAHTI MÕTESTATUS).

**TIBUTARE
PÕHIVÄÄRTUSED:
HOOLIVUS,
TERVISLIKKUS,
AVATUS/KOOSTÖÖ,
JÄRJEPIDEVUS/
TRADITSIOONIDE
AUSTAMINE.**

Direktor Lea luges lastele
jõuluvana kirja ette

Armsad Tibutare Lasteaia lapsed!
Aitäh torede kirja eest!

Olen väga rõõmus, et te mulle kirjutasite ja joonistasite. Pääpikud on mulle rääkinud, et te olete olnud head ja sõbralikud lapsed üksteise vastu, see soojendab mu südant.

Teie soovid panid pääpikud Suurde Raamatusse kirja. Teine raamat on meil veel, sinna kirjutavad mu pisikesed abilised iga lapse kohta midagi. Kui me kingitusi pakime, siis vaatame ikka mõlemasse raamatusse. Olge ikka sama tublid edasi, siis võib loota, et teie soovid ka täituvad.

Jõulumemm on ka väga rõõmus, et te meile ikka kirjutasite ja joonistasite. Tema küpsetab parasjagu piparkooke. Kindlasti olete teegi oma vanematele piparkookide küpsetamisel abiks, nii mõnus on omavalmistatud piparkooke jõulude ajal nosida. Pärast jõulukuud saan koos Jõulumemme ja oma pisikeste abilistega natuke ka puhata.

Loodan, et teil tulevad kõigil ilusad jõulupühad ning püüan ka teie juurde jõuda.

Tervitan ja soovin kaunist jõuluaega teile kõigile!

Mõttes teen teile pika pai, see pai aitab tubli olla.

Teie

Jõuluvana

RUBRIIK: LASTEAIA KÖÖK SOOVITAB

Pühadeks
valmista

riisipudingit.

Vaja läheb:

Piim 390gr
Vesi 400gf
Riis 200gr
Või 30gr
Suhkur 40gr
Mandlilaastud 30gr
Rosinad 60gr
Muna 2,5tk
Vanillsuhkur, sool
(maitse järgi).

Valmistamine:

Riis keeta soolaga maitsestatud vees poolpehmeks. Valada juurde kuum piim, hautada riisi lõpliku valmimiseni. Munakollased vahustada suhkruga, lisada vanilje. Tihkesse riisiputru segada pestud rosinad, hakitud mandlilaastud, vahustatud munakollased. Viimasena lisada vahustatud munavalged massi kergelt segades. Saadud mass laotada ühtlaselt ahjuvormi. Küpsetada auru-keedukapis või ahjus veevannil kuni 30 minutit. Serveerida soojalt. Head isu!

Aga üks
üllatus ootas
lapse ees veel
22. detsembri
hommikul.
Saabus kiri
päris
Jõuluvanalt.
Meie lapsed ju
saatsid
jõululaada
postkontorist
kirju ja
Jõuluvana
kirjutas lastele
vastu ka.

ÕNNITLEME JAANUARIKUU SÜNNIPÄEVALAPSI:

9.jaanuar – **SIRJE REINLA**

10.jaanuar – **PILLE PUUSSAAR**

12.jaanuar – **ANNELI TAMMIK**

18.jaanuar – **MERILIN VIHAND**

HEAD UUT AASTAT TIBUTARE PERELE!
TOIMETAJA: REELI

